

Sygn. akt I ACa 97/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Zbigniew Cendrowski

Sędziowie: SA Ewa Kaniok (spr.)

SO del. Beata Byszewska

Protokolant: ref. staż. Julia Murawska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa T. K. (1)

przeciwko A. J. i A. O.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 października 2013 r.

sygn. akt XXVI GC 753/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od A. J. i A. O. solidarnie na rzecz T. K. (1) kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt: I ACa 97/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29.06.2012 r. T. K. (2) wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych A. J. i A. O. kwoty 148.049,92 zł, w tym: kwoty 140.871,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 01.11.2006 r. do dnia zapłaty, kwoty 5.378 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz kwoty 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu pozwu T. K. (2) wskazał, że swoje roszczenie przeciwko pozwany - członkom zarządu (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. wywiódł z art. 299 § 1 Kodeksu spółek handlowych i bezskuteczności egzekucji wierzytelności przysługującej mu przeciwko tej spółce. Na dochodzoną pozwem kwotę składały się należności zasądzone nakazem zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie wydanym w dniu 20.04.2007 r. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt XVI 53/07, w wysokości 140.871,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania w kwocie 5.378 z, a także koszty prowadzonego przeciwko spółce postępowania egzekucyjnego w kwocie 1.800 zł.

A. J. i A. O. wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwani podnieśli, że powód nie wykazał bezskuteczności egzekucji z majątku spółki (...), która to egzekucja musi odnosić się do całego majątku spółki, a nie jedynie do jego części. Po drugie, w ocenie pozwanych, roszczenie uległo przedawnieniu, jako że trzyletni termin przedawnienia rozpoczął bieg od momentu uzyskania przez powoda świadomości, że wyegzekwowanie długu od spółki stało się niemożliwe. Moment ten nastąpił wcześniej niż faktyczne zakończenie postępowania egzekucyjnego w postaci wydania przez komornika postanowienia o umorzeniu tegoż postępowania.

Wyrokiem z dnia 26.10.2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w punkcie I zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz T. K. (2) kwotę 148.049,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 140.871,92 złotych od dnia 01.11.2006 r. do dnia zapłaty, w punkcie II zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 11.020 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i w punkcie III nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie tytułem zwrotu kosztów sądowych kwotę 7.403,00 zł z roszczenia zasądzzonego na rzecz powoda w wyroku.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał:

A. J. i A. O. pełnili funkcje członków zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie od dnia rejestracji spółki w KRS, tj. od 25.06.2003 r., przynajmniej do dnia 13.02.2013 r.

T. K. (2) wystąpił na drogę sądową przeciwko spółce (...) o zapłatę kwoty 140.871,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.11.2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nakazem zapłaty wydanym w dniu 20 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt XVI GNc 53/07 uwzględnił w całości żądanie pozwu oraz zasądził zwrot kosztów procesu w kwocie 5.378 zł. Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się, w dniu 06.07. 2007 r. nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, z wniosku T. K. (2) zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) F., które było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie pod sygn. akt sprawy KM 1390/07.

Pismem z 24.12.2008 r. Komornik sądowy w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze KM 1390/07 przeciwko (...) F., wysłuchując strony w trybie art. 827 k.p.c. zawiadomił T. K. (2) o zamiarze umorzenia postępowania przeciwko spółce wobec bezskuteczności egzekucji. Postępowanie to nie zostało jednak w tamtym czasie umorzone wobec wskazania przez wierzyciela kolejnego składnika majątku spółki w postaci wierzytelności. W ramach tego postępowania, komornik w dniu 20.02.2009 r. dokonał zajęcia wierzytelności (...) F. przysługujących tej spółce w stosunku do (...) Związku (...) w W.. W kwietniu 2009 r. Komornik sądowy podejmował nadal czynności egzekucyjne wyjaśniające dotyczące dokonanego zajęcia wierzytelności wobec (...) Związku (...).

Postanowieniem z dnia 30.06.2009 r. komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) F. na podstawie art 824 § 1 pkt 3 k.p.c. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, po ustaleniu, że dłużnik wyprowadził się z miejsca prowadzenia działalności gospodarczej gdzie najmował lokal, nie pozostawił ruchomości podlegających zajęciu, egzekucja z wierzytelności i z rachunków bankowych spółki okazała się bezskuteczna.

W dniu 26.06.2012 r. T. K. (2) wystosował do członków zarządu (...) F. – A. O. i A. J. wezwania do zapłaty łącznej kwoty 148.050 zł, obejmującej należności wynikające z: prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 20.04.2007 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XVI GNc 53/07 oraz koszty postępowania egzekucyjnego. Wezwanie to pozostało bezskuteczne.

A. O. i A. J. przez cały okres pełnienia funkcji członków zarządu (...) F. nie złożyli skutecznie wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki, jak również w stosunku do tej spółki nie zostało wszczęte postępowanie naprawcze.

Sąd I instancji uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., wskazując, że przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są: istnienie określonego zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w czasie, kiedy dana osoba była członkiem zarządu spółki oraz bezskuteczność

egzekucji z majątku spółki, czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu.

Dla wykazania zasady odpowiedzialności członka zarządu powód obowiązany jest wykazać jedynie okoliczność pełnienia przez pozwanych funkcji członka zarządu w czasie istnienia wymagalnego zobowiązania oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce.

Powód wykazał istnienie wierzytelności objętych pozwem, przedstawiając tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20.04.2007 r., zaopatrzonej w klauzulę wykonalności. Nakaz powyższy obejmuje kwotę główną żądania w wysokości 140.871,92 zł wraz z odsetkami od dnia 01.11.2006 r. oraz koszty postępowania w kwocie 5.378,00 zł.

Zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 07.12.2006 r., odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzonych z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (III CZP 118/06, LEX nr 203871). Powód wykazał także, iż poniósł koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 1.800 zł.

W sprawie bezsporną pozostawała okoliczność pełnienia przez pozwanych funkcji członków zarządu w dacie powstania zobowiązania wobec spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego powód wykazał także, że egzekucja wobec (...) F. okazała się bezskuteczna.

Ustalenie przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. przesłanki bezskuteczności egzekucji może nastąpić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu.

Sąd I instancji podniósł, że pozwani w toku postępowania bezpodstawnie powoływali się na okoliczność, że egzekucja prowadzona przez powoda nie została skierowana do całego majątku spółki, a jedynie do wybranych jej składników. Czynności egzekucyjne zmierzały do odnalezienia wszelkich składników majątku spółki, z których wierzyciel mógłby się zaspokoić: z ruchomości, rachunku bankowego i wierzytelności wobec podmiotów trzecich, w tym Skarbu Państwa - Urzędu Skarbowego, także wobec (...) Związku (...), Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w R.. Czynności te miały także za przedmiot odnalezienie majątku w lokalu najmowanym przez spółkę, gdzie prowadzona była działalność gospodarcza (...) F..

Pozwani nie wskazali na istnienie jakichkolwiek składników majątku (...) F., do których egzekucja nie została skierowana i z których wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie, nie podali nawet jaka jest obecnie sytuacja finansowo - majątkowa spółki.

Zdaniem Sądu I instancji zarzut przedawnienia okazał się chybiony.

Do roszczeń wierzycieli spółki z o. o. przeciwko członkom jej zarządu mają zastosowanie przepisy o przedawnieniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym – zatem roszczenie wierzyciela przeciwko członkom zarządu oparte na art. 299 k.s.h. ulega przedawnieniu w terminie trzyletnim określonym w art. 442¹§1 k.c. (por. uchwała składu 7 sędziów z 7 listopada 2008 r., III CZP 72/2008, LexPolonica nr 1961623, OSNC 2009/2/20). Termin przedawnienia rozpoczyna bieg od momentu uzyskania przez wierzyciela świadomości, że wyegzekwowanie długu od spółki nie jest możliwe. Zasadnie powód podniósł, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie znajdzie zastosowania powołany w odpowiedzi na pozew pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23.10.2008 r. (V CSK 130/2008, LexPolonica nr 1963886), albowiem zawiadomienie może stanowić źródło wiedzy jedynie w konkretnych okolicznościach danej sprawy i kwestia ta każdorazowo podlega badaniu i ocenie Sądu orzekającego w danej sprawie.

W analizowanej sprawie zawiadomienie takie zostało wystosowane do powoda w dniu 24.12.2008 r. Po jego wystosowaniu przez komornika były podejmowane w dalszym ciągu czynności egzekucyjne. Przede wszystkim w dniu 20.02.2009 r. komornik sądowy prowadzący egzekucję dokonał zajęcia wierzytelności przysługującej (...) F. od (...) związku (...). W marcu i kwietniu 2009 r. czynności egzekucyjne nadal były podejmowane.

Zgodnie ze stanowiskiem judykatury, informacje wskazujące na niemożność uzyskania zaspokojenia z majątku dłużnej spółki, uzyskane przed umorzeniem postępowania z powodu bezskuteczności egzekucji, muszą być na tyle istotne, aby z obiektywnego punktu widzenia stwarzały wierzycielowi podstawę do odpowiedniej konkluzji odnośnie wyrządzenia mu szkody w jego mieniu. Wiązanie powzięcia świadomości wyrządzenia szkody z jakimikolwiek problemami z uzyskaniem zaspokojenia w postępowaniu egzekucyjnym wprowadzałoby stan niepewności co do prawa i w konsekwencji prowadziło do przedwczesnego wytaczania powództw.

Wobec podejmowania przez komornika dalszych czynności egzekucyjnych już po przekazaniu informacji o zamiarze umorzenia postępowania, podejmowanie na tym etapie czynności wobec członków zarządu dłużnej spółki należałoby ocenić za przedwczesne.

Skoro w kwietniu 2009 r. komornik sądowy prowadził czynności egzekucyjne – wyjaśniające w zakresie dokonanych zajęć, sąd przyjął, że wydanie w dniu 30.06.2009 r. przez niego postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, stanowi właśnie stwierdzenie bezskuteczności egzekucji oraz stanowi o powzięciu świadomości o tym fakcie przez wierzyciela, co w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 18.07.2012 r., bowiem w tej dacie powodowi został doręczony odpis powyższego postanowienia. Z tego względu Sąd przyjął, że trzyletni termin przedawnienia roszczenia upłynąłby w lipcu 2012 r., co jednak nie nastąpiło, jako że w pozw został wniesiony w dniu 29.06.2012 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo. Pozwani w toku postępowania nie wykazali okoliczności zwalniających ich z odpowiedzialności mającej swe ustawowe źródło w art. 299 k.s.h.

Na kwotę zasądzoną od pozwanych solidarnie składają się należności objęte nakazem zapłaty z dnia 20.04.2007 r. w kwocie głównej 140.871,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 01.11.2006 r.; koszty postępowania zasądzone powyższym nakazem zapłaty w wysokości 5.378 zł; koszty postępowania egzekucyjnego w postaci przyznanych kosztów zastępstwa adwokackiego w kwocie 1.800,00 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożyli pozwani zaskarżając go w całości, zarzucając:

1. naruszenie art. 824 § 1 pkt. 3) k.p.c. w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. poprzez odmowę uznania mocy dowodowej dokumentu urzędowego sporządzonego przez komornika w dniu 24.12.2008 r. w sprawie KM 1399/07, zawierającego wysłuchanie wierzyciela przed umorzeniem egzekucji w zakresie, w jakim dokument ten urzędowo zaświadczał stan bezskutecznej egzekucji z majątku dłużnika na dzień jego wystawienia;

2. naruszenie art. 827 § 1 k.p.c. w zw. z art. 442 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., poprzez nieuwzględnienie tej normy w zakresie ustalenia chwili powzięcia przez powoda wiedzy o stanie bezskutecznej egzekucji, wynikającej z treści pisma komornika z dnia 24.12.2008 r. KM 1390/07,

3. naruszenie art. 231 k.p.c. poprzez jego obrazę, polegającą na przeprowadzeniu domniemania faktycznego sprzecznego z dowodami z dokumentów zgromadzonych w sprawie przy ustaleniu rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia roszczenia w szczególności:

- pisma Komornika Sądu Rejonowego w Pruszkowie M. W. w sprawie KM 1390/07 z dnia 24.12.2008r. - wysłuchanie wierzyciela i dłużnika przed zawieszeniem lub umorzeniem postępowania odebranego przez powoda w dniu 14.01.2009 r. i faktem, iż powód nie udzielił odpowiedzi na ww. wysłuchanie Komornika, w szczególności nie wskazał

składników majątku dłużnika, z których ma być prowadzona egzekucja, tym samym miał świadomość bezskuteczności egzekucji, a bieg terminu przedawnienia roszczenia powoda rozpoczął się co najmniej od dnia 14.01.2009r.;

- zajęcia egzekucyjnego wierzytelności skierowanego do (...) Związku (...) z dnia 20.02.2009r. i odpowiedzi (...) Związku (...) z dnia 20.04.2008 r., z których wynika bezskuteczność dokonanych przez Komornika zajęć, tym samym potwierdzone jedynie zostało, iż co najmniej od dnia 14.01.2009 r. istniał po stronie powoda stan świadomości i wiedzy o bezskuteczności egzekucji wobec dłużnika;

4. naruszenie art. 232 k.p.c. poprzez jego obrazę, polegającą na bezpodstawnym uznaniu przez Sąd I instancji, iż pozwani nie wykazali, że już przed wydaniem przez komornika postanowienia o umorzeniu egzekucji z uwagi na bezskuteczność, powód miał świadomość takiej bezskuteczności;

5. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na wadliwym dokonaniu ustaleń faktycznych poprzez przyjęcie, iż powód dopiero z postanowienia z dnia 30.06.2009 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego dowiedział się o bezskuteczności egzekucji wobec dłużnika;

6. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez uzasadnienie wyroku niepozwalające na przeprowadzenie kontroli instancyjnej;

7. naruszenie art. 442¹ § 1 k.c. w zw. z art. 299 k.s.h. przez jego obrazę polegającą na nieuwzględnieniu zarzutu przedawnienia roszczenia powoda i niewłaściwym ustaleniu początku biegu przedawnienia tego roszczenia;

8. naruszenie art. 299 § 1 k.s.h. przez jego błędną wykładnię przy ustaleniu momentu, w którym powód uzyskał świadomość bezskuteczności egzekucji;

Skarżący wnieśli o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda solidarnie na rzecz pozwanych kosztów postępowania, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji w całości oraz zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c.

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 328 par. 2 k.p.c. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wszystkie niezbędne elementy wskazane w w/w artykule. Sąd I instancji wskazał fakty, które uznał za udowodnione oraz dowody, na których się oparł i powody, dla których stanowisko i dowody przedstawione przez stronę pozwaną nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne. Zarzuty naruszenia art. 233 par. 1 k.p.c., art. 232 k.p.c. i art. 231 k.p.c. są chybione. Rację ma sąd I instancji, iż dopóki toczy się postępowanie egzekucyjne i dopóki podejmowane są czynności egzekucyjne, wierzyciel ma prawo do pozostawania w przekonaniu, że egzekucja okaże się skuteczna.

Bezsporne jest, że po poinformowaniu wierzyciela pismem z dnia 24.12.2008r. o bezskuteczności egzekucji i wezwaniu do udzielenia informacji dotyczących majątku dłużnika, komornik podejmował dalsze czynności egzekucyjne. W dniu 20.02.2009r. udał się na ul. (...) oraz na ul. (...) poszukując majątku dłużnika w miejscach, w których dłużnik wynajmował lokale użytkowe (k. 55 akt Km 1390/07), natomiast pismem z 20.02.2009r. zajął wierzytelności (...) spółki z o.o. należne tej spółce od (...) Związku (...) (k. 59 akt Km1390/07). Do chwili złożenia przez (...) Związek (...) oświadczenia określonego w art. 896 par. 2 pkt 1 i 2 k.p.c. a zwłaszcza oświadczenia, czy dłużnikowi należy się zajęta wierzytelność i czy zostanie uiszczona do rąk komornika powód, jako wierzyciel, nie mógł mieć

świadomości bezskuteczności egzekucji. Oświadczenie, iż (...) spółka z o.o. nie figuruje w księgach rachunkowych jako wierzyciel (...) Związku (...) złożone zostało Komornikowi przez ten Związek dopiero 20.04.2009r. (k. 67 akt Km. 1390/07), przy czym wbrew zarzutom skarżącego powzięcie wiadomości przez komornika sądowego nie może być traktowane jako powzięcie takiej wiadomości przez samego wierzyciela egzekwującego. Zgodnie z art. 763 k.p.c. W toku postępowania egzekucyjnego komornik ma obowiązek udzielania wierzycielowi wyjaśnień o stanie egzekucji. Zatem dopiero z chwilą zawiadomienia wierzyciela o bezskuteczności egzekucji z wierzytelności zajętych w (...) Związku (...), wierzyciel mógł powziąć definitywną pewność o bezskuteczności egzekucji i z tą chwilą mógł rozpocząć bieg termin przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu a skoro zawiadomieniem takim było dopiero doręczenie wierzycielowi postanowienia o umorzeniu egzekucji, to dochodzone roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Ponadto do 25.03.2009r. wierzyciel formalnie mógł liczyć na skuteczną egzekucję z rachunku bankowego dłużnika w (...) Bank. W dniu 20.12.2007r. przekazano z tego rachunku kwotę 100 zł. (k.45 akt Km1390/07). W dniu 3.01.2008r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa oddalił skargę dłużnika na zajęcie tego rachunku (k.47 akt Km). Dopiero w dniu 25.03.2009r. (...) Bank powiadomił komornika o tym, że nie może zrealizować zajęcia wierzytelności z rachunku, gdyż nastąpił zbieg egzekucji (k.60 akt Km). Także o treści w/w pisma komornik winien był poinformować wierzyciela.

W ocenie Sądu Apelacyjnego prawidłowo uznał sąd I instancji, że w świetle wskazanych wyżej okoliczności przyjmując należy, że wierzyciel powziął wiadomość o bezskuteczności egzekucji dopiero z chwilą doręczenia mu przez komornika sądowego postanowienia o jej umorzeniu (k.69-71 akt Km.).

Zarzut naruszenia art. 824 par. 1 pkt 3 k.p.c. jest chybiony. Sąd I instancji nie mógł naruszyć w/w przepisu, gdyż jest to norma określająca przyczyny umorzenia postępowania egzekucyjnego, zaś dokument urzędowy sporządzony przez komornika w dniu 24.12.2008 r. w sprawie KM 1399/07 nie jest postanowieniem o umorzeniu egzekucji lecz jedynie sygnalizuje możliwość podjęcia takiej decyzji a jego znaczenie oceniać należy w świetle wszelkich okoliczności sprawy, w tym mających miejsce po wezwaniu wierzyciela do wskazania majątku dłużnika. Chybiony jest także zarzut naruszenia art. 827 par. 1 k.p.c. Fakt, że komornik podjął czynność zgodną z treścią w/w przepisu nie oznacza automatycznie, iż dla wierzyciela stało się z tą chwilą oczywiste, że postępowanie egzekucyjne zostanie umorzone.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zarzut naruszenia art. 442¹ § 1 k.c. w zw. z art. 299 k.s.h. przez jego obrazę polegającą na nieuwzględnieniu zarzutu przedawnienia roszczenia powoda i niewłaściwym ustaleniu początku biegu przedawnienia tego roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zgodzić się z oceną Sądu I instancji, że termin przedawnienia wynosił trzy lata i rozpoczynał bieg od momentu, w którym wierzyciel dowiedział się o bezskuteczności egzekucji wobec spółki (...).

Bieg terminu przedawnienia roszczenia przeciwko członkowi zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 299 § 1 k.s.h.) rozpoczyna się najpóźniej w dniu doręczenia wierzycielowi spółki postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji prowadzonej z jej majątku z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Nie można wykluczyć, że termin przedawnienia rozpocznie bieg w innej chwili, zwłaszcza z momentem doręczenia pisma o wysłuchaniu wierzyciela przed umorzeniem egzekucji (art. 827 § 1), jednak jeżeli po doręczeniu tego pisma nadal podejmowane są czynności egzekucyjne, tak jak to miało miejsce w sprawie niniejszej, to jak trafnie przyjął Sąd Okręgowy, dopiero moment doręczenia wierzycielowi odpisu postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji należy uznać za moment dowiedzenia się wierzyciela o bezskuteczności egzekucji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji i z mocy art. 385 k.p.c. oddalił ją.

O kosztach procesu za II instancję Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z wynikiem sporu, w oparciu o treść art. 98 par. 1 i 3 k.p.c.